

λακος και ήμιμαθοῦς, προσφέρονται ἀγερώχως και ἀπανθρώπως πρὸς τοὺς Ἰδίους ὑπαλλήλους και ὑπηρέτας, θηρεύουσι νυκτὸς και ἡμέρας παράσημα, διάγουσι βίον συναρπιστικὸν, ἐκ παντὸς τρόπου και πάσῃ μηχανῇ τὴν δοξομανίαν και τὴν ματαιοφροσύνην θεραπεύοντες, και ἀριστοκρατικὰς ἔξιώσεις ὀνειροπολοῦντες αὐτοὶ οἱ πρώην γυμνοὶ και τετραχηλισμένοι! Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τινῶν ἐν Ἀθήναις Κυρίων ἄλλᾳ και περὶ πολλῶν ἐν Εὐρώπῃ, οἵτινες φέρουσι μάλιστα Ἑλληνικὰ παράσημα ἐν φύπερ τῆς Ἑλλάδος οἰδένα ὅσολὸν οὐδέποτε ἐδωκαν, ἐπεδαψιλεύσαντο δὲ και ἐπιδαψιλεύσανται ἄφονα γρήματα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς χώρας ἐ· Θα διατριβούσι, πρὸς ἐπίδειξιν ἐλευθεριότητος, ητις προδήλως ὑποκρύπτει ἴδιαιτέρους σκοπούς. Τις δὲ ἀγνοεῖ τὴν εὐτελή θέσιν ἐν ἥεινε καταδεδικασμένοι νὰ διάγωσιν οἱ ταλαιπωροὶ ὑπαλληλοὶ πολλῶν πλουσίων Ἑλλήνων; 'Ο μισθὸς αὐτῶν γλισχρότατος, σκληρὰ και ἀπηνὴς ἡ συμπεριφορὰ τοῦ προϊσταμένου, φοβερὰ δὲ και ἐπιμοχθοτάτη ἡ ἐργασία τοῦ πολυπαθοῦς ὑπαλλήλου. Χάριν καλλωπισμοῦ τινος ἔνιοι τῶν πλουσίων Ἑλλήνων εἶναι πρόθυμοι νὰ δαπανήσωσιν δεκάδας χιλιάδων, ὀλίγον ὅμως μέλει αὐτοῖς δὲν ὁ οἰκογενειάρχης ὑπαλληλος αὐτῶν ἀποθνήσκει ὑπὸ πείνης. 'Η ματαιοφροσύνη ἀμιλλάται πρὸς τὴν ἀπανθρωπίαν των, ἡ ἀλαζονεία πρὸς τὴν ἀναγωγήν των. Θὰ προσενέγκωσι γεῦμα εἰς ξένον τινὰ ἵσχυρόν, δην θὰ κολακεύσωσι μέχρις ἀηδίας, θὰ τελέσωσι συναναστροφὴν ἡ χορδὴ (διότι πιθηκίζουσι τοὺς Εὐρωπαίους)—πάντα ἄλλον θὰ προσκαλέσωσιν ἡ ἔστω και ἔνα τῶν ἰδίων ὑπαλλήλων. Καὶ ἐλεμοσύνην δταν πρόκειται νὰ δώσωσι, θὰ λάθωσιν ἐκ τοῦ προτέρου τὰ μέτρα των ὥστε τὸ μὲν διδόμενον ἔλεος νὰ διατυπωνισθῇ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἔλεουντος νὰ φέρῃ ὅλους δὲ τοὺς τίτλους. Εύτυχῶς ὑπάρχουσιν ἔξαιρέσεις, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι δτι ἔνεκα τῆς ὀλιγωρίας και τῆς στενοψυχίας πολλῶν πλουσίων, αἱ ἐν Εὐρώπῃ Ἑλληνικαὶ κοινότητες δτη-

μέραι κατηρθίνουσιν· αἱ ἐν Ρωσσίᾳ ἐκρωσσοῦνται, αἱ ἐν Ρωμανίᾳ ἐκρουμανίζονται, αἱ ἐν Λύστρᾳ ἐξαυστριακίζονται, αἱ ἐν Πτολεμαΐᾳ ἐξιταλιζονται, αἱ ἐν Αγγλίᾳ ἐξαγγλιζονται και οὕτω καθεξῆς. 'Η ἐλληνικὴ δημοσιογραφία οὐδένεν ἴσχυε πρὸς ἀπόσοβην τοῦ κινδύνου, ηλα τοῦ περιποιεῖσθαι μετὰ μελίσσους ἢ ἐλάσσονος λεπτότητος τὰς ὀδυναμίας και τὰς ἔξιώσεις τοῦ τυχόντος κούφου ἔκατομηριούχοι, εἰχον τὸ θάρρος; νὰ λέγωσι τὴν σκάφην σκάφην και τὰ σύκα σύκα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ (ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

* * * * * Εν Πάτραις, 30 Ιουλίου.

Σήμερον δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου — καθυστερήσαντος ὅλων τῶν ἀλλῶν — ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πατρέων διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπικυρώνται παραψήφει ἡ ἐκλογὴ τοῦ Δημάρχου, θεωρηθεισῶν ὀδυσσέμων, διπερβολικῶν και ἀνυποστάτων τῶν κατ' αὐτῆς ἐνστάσιων, ἀκυρώνται δὲ, δις βεβαιοῦται, ἡ ἐκλογὴ τεσσάρων ἡ πέντε συμβούλων, λόγῳ δτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλοιοῦται ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῶν 5 ἢ 6 φυεδῶς ψηφοφορησάντων. Καθ' ἀσφαλῶς ἐπληροφορήθην ἡ ἀκύρωσις αὐτῆς τῶν συμβούλων γίνεται ἐπὶ μόνω τῷ σκοπῷ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἐντός τοῦ νέου συμβούλου εἰσοδος τοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οἰκτρῶς ἀποτυχόντος Ἀνδρέου Ρούφου, οὐτινος τὴν τρωμεῖσαν φιλοτιμίαν πιστεύει δτι δύναται ν' ἀνορθώσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος Ρούφος, ὁ τέως ἐπὶ τῶν νυκτικῶν ὑπουργός. 'Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον δτι και πάλιν θέλουσι καλύψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπ' αἰσχύνης ἐνώπιον τοῦ νέου ραπίσματος, δπερ θέλει καταφέρει ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῶν ὁ ἀπελευθερωθεὶς πατραϊκὸς λαός.

εἴτε ἐμάντευον, εἴτε ἐπληροφορούμην ὑπὸ τοῦ κ. βαρόνου, δὲν θὰ σᾶς εἰδοποίην.

— Διατέ κύριε;

— Διότι δρεῖλα νὰ περιορισθῶ αὐτηρῶς εἰς τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἀποστολήν. 'Οφείλω δσον δύναμαι τὰ πάντα νὰ βλέπω και τὰ πάντα ν' ἀκεύω, ἀλλὰ ν' ἀφίνω νὰ πράττῃ, χωρὶς οὐδέν νὰ ἐμποδίζω. 'Ο κ. Λαγγάρδ ἐπιμένει ἀπολύτως, ἵνα μένω πλησίον τοῦ κ. βαρόνου τοιουτορόπως· δρεῖλα νὰ συμμορφῶμαι οὕτως, ὥστε νὰ μὴ προκαλέσω τὴν ἀποκομπήν μου.

— Μάλιστα. ἔννοω, ἐψιθύρισεν ἡ βαρόνη.

Καὶ διηγήθη ὁ Λανδρὺ πᾶν δτι συνέβη μεταξὺ τοῦ βαρόνου και τῆς κόρης του, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν διὰ τῆς βίας μὲ ἐπιπρώτην ἐντός τῆς ἀμάξης.

· 'Η βαρόνη ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν της και ἤρξατο οἰμώζουσα. Αἴρην δὲ ἀνορθωθεῖσα:

— "Α! δ κατηραμένος, τὸ κτήνος! ἀνέκραξε μετά μανίας, θὰ λάθω τὴν θυγατέρα μου. Καὶ δὲν γίνη αἴτιος νὰ υποφέρῃ, νὰ πάθῃ, ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν!

"Επειτα καθηυκάσαστα ἀπηυθύνθη τῷ Λανδρῷ :

— Εὔχριστῷ, φίλε μου, εἰπεν, εὐχαριστώ!

· 'Ο Λανδρὺ ἀπεσύρθη ἵνα μεταβῇ και γράψῃ τὴν ἔκθεσίν του.

Μείναστα μόνη ἡ βαρόνη ἐγονυπέτητε και συνήνωσε τὰς χεῖρας.

— Θεέ μου, εἰπε, λάθε οἴκτον τῶν τέκνων μου, λάθε οἰκτον ἐμοῦ! Εύρισκεις δτι τὰ παθήματα μου δὲν είναι ίκανα και ἐπιτρέπεις νὰ δοπτεῖσαν δύναται ν' ἀνορθώσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γεώργιος Ρούφος, ὁ τέως ἐπὶ τῶν νυκτικῶν ὑπουργός. 'Ἐν τούτοις θεωρεῖται βέβαιον δτι και πάλιν θέλουσι καλύψει τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπ' αἰσχύνης ἐνώπιον τοῦ νέου ραπίσματος, δπερ θέλει καταφέρει ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῶν ὁ ἀπελευθερωθεὶς πατραϊκὸς λαός.

ΙΔ'

ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩ:

· 'Εν Σατοῦ ἐσήμανεν ἡ ἐδόμη πρωϊνὴ ὥρα. "Οχημά τι, εἰς τὸ δόποιον ἦτο ἐζευγμένο; λαμπρὸς δρομεὺς ἵππος, ἐστη ἐπὶ τῆς δχθῆς τοῦ Σηκουάνα ἐνώπιον τῆς οἰκίας, τὴν δποίαν ἐσκίαζε φιλλύρα λαὶ εἰς τὴν δποίαν ἀπὸ τριετίας διατρὸς Λέγενδρος παρέχει τὴν θεραπείαν του εἰς τὴν δυστυχῆ Ίωάνναν βαιγιάν.

· 'Ο ήνιος μόλις ἐσχε τὸν καιρὸν νὰ καταβῇ τῆς ἔδρας του και ν' ἀνοίξῃ τὴν θυρίδα τοῦ δχθματος, δτε ἡ θύρα τοῦ περιβόλου ἡγεμόχθη, δὲ διατρὸς ἐνεφανίσθη φέρων ἐπὶ τοῦ βραχίονος τὴν Ίωάνναν. "Οπιθεν αὐτῶν, η γυνὴ ἡ διὰ τὴν δηπηρεσίαν τῆς νεάνιδος πρωρισμένη, ἐφερε βαρύν δδοιπορικὸν σάκκον ἀλλ' διατρὸς δὲν ἀπήγαγεν αὐτὴν μεθέαυτον, ἀλλὰ συνώδευσε τοὺς ταξειδιώτας μέχρι τῆς ἀμάξης.

· Μεθ' ὅλην τὴν νόσον, ἐξ ἡς ἐπασχεν ἡ Ίωάννα, δὲν ἀπώλεσε τὴν ώραιάτητα αὐτῆς και παρὰ τὴν ώραρθητα και τὴν

Απὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας δρμεῖ ἐν τῷ λιμένι ἡ-
μένη ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Ἰωάννην Χεῦ ἀγγλικὴ μοῖρα,
συγκρότουμένη ἐκ τῆς ναυαρχίδος Ἀλεξάνδρας, τῶν θωρη-
κῶν Τρομεροῦ, Ἀκάμπτον, Μοράρχου, Κάρισφορτ καὶ δύο
προσκόπων. Πλήθος λαοῦ ἀπειρον καθ' ἔκαστην ἐπισκέπτε-
ται τὰ θωρηκτὰ ταῦτα, οἱ πάντες δὲ πρὸς τῷ θαυμασμῷ
αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὄρωμένοις, προσκομίζουσιν οὐχ ἥσσονα θαυ-
μασμὸν διὰ τὸ περιποιητικὸν καὶ τὸ πρόθυμον τῶν πληρω-
μάτων. Ἰδιαιτέρας περιποιήσεως ἔτυχεν ὁ Νομάρχης καὶ αἱ
ἄλλαι ἀρχαὶ τῆς πόλεως, παρ' ὃν λεπτομερεῖς ἔζητον οἱ
ἐγώτεροι τῶν πλοίων ἀξιωματικοὶ—ἰδίως ὁ ναυαρχὸς—
περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ἥθων καὶ ἔθιμων τῆς πόλεως
πληροφορίας. Χθὲς δὲ, Παρασκευῇ, ἡ μουσικὴ τῆς ναυαρχί-
δος ἐπικαίνισεν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ «Ἀρεως» ἀπὸ τῆς 6—
8 1/2 ὥρας· οὐδέποτε ἡ πλατείᾳ ἡμῶν αὕτη παρέστησε
γραφικῶτερον θέαμα· οὐδὲ εἰς ἔραστής τῆς μουσικῆς, οὐδὲ
εἰς φιλῶν τὰ θεάματα, οὐδὲ μία κυρία, οὐδὲ μία δεσποινίς
ἔμεινεν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν· πάντες καὶ πᾶσαι εἶχον συ-
ναθρο. Σθῇ ἐκεῖ ἵνα ἰδωσι μᾶλλον καὶ ἴδωθῶσι, παρὰ διὰ νὰ
ἀκούσωσι τὴν μουσικήν· εἰς τὰς γραφικὰς τοῦ ὡραίου φύ-
λου ἐνδυμασίας, φιλοτιμηθέντος νὰ ἐνδυθῇ τὰς πλουσιωτέ-
ρας τῶν ἴματοις, ἐὰν προσθέσητε καὶ τὰς ποικιλομόρ-
φους ἐνδυμασίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τῶν πλοίων,
θέλετε ἐγείρει ἀμυδρὰν εἰκόνα τοῦ θεάματος, ὅπερ παρίστα
ἡ ἀληθῶ; ὥραις πλατείᾳ τοῦ «Ἀρεως» ἡ μουσικὴ, συγκει-
μένη ἐκ πεντάκοντα τροτώπων ἐπικαίνισε θαυμασίως ὥραιό-
τα τεμάχια· ἰδίως ἥρεσεν ἡ Aida ἀναπολήσασα εἰς τὴν
μνήμην μου τὰς Αθήνας τοῦ παρελθόντος! Μετὰ τὸν ἑ-
λληνικὸν ὕμ.ον ἡ ἀγγλικὴ μουσικὴ ἐπικαίνισε τὸν βαθὺν καὶ
μεγκλοπρεπὴ ἀγγλικὸν ὕμνον God save the Queen, Ζωηρῶς
καὶ παρατεταμένως χειροκροτηθεῖσα.

«Η διασκέδασις αὕτη καὶ ἡ τέρψις λίγην καταλλήλως συ-

νέπεσεν ἵνα ἔξαγάγῃ πρὸς στιγμὴν τῆς καταπλήξεως καὶ
τῆς λύπης, εἰς ἥν εἶχε βαθισθῆ τὸ πατραϊκὸν κοινὸν ἔνεκα
δύο φοβερῶν κακουργημάτων. Τὴν παρελθούσαν δῆλα δὴ
Τρίτην, περὶ ώραν 8ην μ. μ., ἐν τῷ μόνῳ ἐσπερινῷ περι-
πάτῳ ἥμων, τῇ προκυμαίᾳ, ἐόληθη τρίς διὰ μαχαίρας ὁ
υἱὸς τοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου κ. Κανελλοπούλου Δημήτριος, τε-
λειόφοιτος τῆς Νοικῆς, ἐπικνεύσας μετά τινας ὥρας καίτοι
ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει, καίτοι ἡ 8 ὥρα
εἶναι ἡ μάλιστα κατ' ἔξοχὴν ὥρα τοῦ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο
περιπάτου, καίτοι ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος εἶνε γνωστὸς
ἐν τούτοις μέχρις ὥρας δὲν κατωρθώθη ἡ σύλληψις αὐτοῦ!!!
Δυστυχεῖς Πάτραι! Καὶ ἐν τῷ φόνῳ τούτῳ ὅπως καὶ ἐν
τοῖς πλείστοις ἄλλοις ἐφαρμόζεται τὸ τετριμένον μὲν πλὴν
ἀληθέστατον τοῦ Ιακώπου «Ζητησον τὴν γυναικα». Μετὰ πα-
ρέλευσιν δύο ἡμέρων ἔτερον ἀποτροπαίοτερον ἔτι κακούρ-
γημα συνετελέσθη. Ἐν ᾧ περὶ τὴν 9ην μ. μ. ἐκάθητο ἐν
τῷ περιβόλῳ τῆς παρὰ τὸν ἄγιον Ἀνδρέαν οἰκίας αὐτοῦ ὁ
ἀγαθώτατος οἰκογενειάρχης Θ. Παρασκευόπουλος, γραμμα-
τεὺς τῆς εἰσαγγελίας τῶν Ἐφετῶν, καὶ ἡτοιμάζετο νὰ
πίη τὸν παρὰ τοῦ παρακειμένου καφεπώλου παρασκευα-
σθέντα καφέν, ἐπυροβολήθη παρ' ἀγνώστου καὶ ἐμεινε ἐν
τῷ ἀμαὶ ἀπνοὺς· τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ συνετρίβη· ὁ
μυελὸς δὲ αὐτοῦ οἰκτρότατα ἐξεχύθη. Η ταραχὴ τῆς πό-
λεως ὡς εἰκός ἦν μεγίστη τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅπω ἀγνο-
εῖται καὶ τὸ αὔτιον καὶ οἱ δρασταὶ τῆς πράξεως. Συνελή-
φθησαν ἐν τούτοις οἱ καφεπώλαι καὶ ἄλλοι τινὲς ὑπάρχουσι
δὲ ἀρκούταις ἐλπίδες περὶ ἀνακαλύψεως τῶν δραστῶν τῆς
βδελυρᾶς πράξεως. Ἐν τῷ προκειμένῳ ἐγκλήματι κατὰ τὰ
ψιθυρίζομενα δέον νὰ μετατρέψωμεν τὸ τοῦ Ιακώπου γνωστὸν
ἀπόφθεγμα εἰς τὸ «Ζητησον τὴν πολιτικήν».

Μετὰ τὰ τοιχύτα ἐγκλήματα, τελεσθέντα ὑπὸ τοὺς φρι-
κιώδεστέρους δρους, ἐκαστος φιλήσυχος πολίτης ἤρξατο

μελαγχολικὴν ἔκφρασιν τῆς φυσιογνωμίας αὐτῆς, ἢτοι θελ-
ικάρδιος ἐν τῷ ἔχρινῳ αὐτῆς κόσμῳ.

— Λυποῦμαι τὸν δυστυχῆ τοῦ πατέρα, δστις αἰσθάνε-
ται ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ μετ' ὀλίγον ν' ἀγαπᾷ πλέον τὴν θυγα-
τέρα του.

Τὴν στιγμὴν ταύτην στραφεῖσα ἡ Ιωάννα πρὸς τὸν κύ-
ριον Δέγενδρον εἶπε διὰ τῆς θρηγάδους φωνῆς αὐτῆς:
— Διψῶ.

Ἐνῷ ὁ ἱνίοχος ἔθετο τὸν ὀδοιπορικὸν σάκκον ἐπὶ τῆς ἔ-
δρας του, ὁ Ιατρὸς ἀνεβίβασε τὴν Ιωάνναν ἐπὶ τῆς ἀμάξης
λέγων αὐτῇ.

— Θὰ κάμωμεν περίπατον διὰ τῆς ἀμάξης.

Καὶ ἡ Ιωάννα ἐψαλνετο καταγοντευμένη.

Ο Ιατρὸς ἐτοποθετήθη παρ' αὐτῇ. Πρὶν κλείσῃ τὴν θυρί-
δα εἶπεν εἰς τὴν ὑπνηρέτριαν.

— Μὴ λητμονῆτε καμμίαν τῶν συστάσεων μου, ἔχετε
τὴν μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς τὴν οἰκόσιτόν μου καὶ κα-
ταβάλλετε πάσας τὰς φροντίδας σας κατὰ τὴν ἀπουσίαν
μου, ήτις, ἐλπίζω, μάνον ἡμέρας τινὰς θὰ διαρκέσῃ· αἱ θύ-
ραι διείλουσι νὰ μένωσι κλεισμέναι δι' ἄπαντας. Δέν πρέπει
ἢ κυρία νὰ συγκοινωνίσῃ μετ' οὐδενὸς, ἀκούετε; Ἐπὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου ἀπόλυτος ἀπαγόρευσις.

Τὴν γυναικὸν δικενδιαιωσάσης ἐκ νέου ὅτι θὰ τηρήσῃ
κατὰ γράμμα τὰς διηγήσις τοῦ κυρίου της, οὗτος ἔκλεισε
τὴν θυρίδα λέγων εἰς τὸν ἱνίοχον.

— Αναχωρήσωμεν.

Τοιουτοτρόπως δὲ τῇ εἰσηγήσει πιθανῶς τοῦ κυρίου Λαγ-
γάρδ ὁ Ιατρὸς Δέγενδρος εἶχε λάβει οἰκόσιτον ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ Σατοῦ, γυναικα, ἥν ἀπεμάκρυνε τοῦ κόσμου καὶ ἔκρυ-
πτεν ἀπὸ τῶν δρθαλμῶν πάντων.

— Ήτον ἀρά γε αὕτη δευτέρα τις ἀσθενής, ἥν εἶχον ἀναθέ-
σει εἰς τὴν μέριμναν αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐπιστήμην του; Οὐδό-
λως. Η ἐν λόγῳ κυρίᾳ διετήρει τὸ λογικόν της. Αὕτη ἡτο
ἀπλούστατα διὰ τὸν σοφὸν φρενολόγον ἀντικείμενον σπου-
δῆς λίαν περιέργου καὶ ἐνδιαφερούσης ὑπὸ τὴν ἐπιστημον-
ικὴν ἐποψίην.

— Εἴχων τὴν γυναικα ταύτην δ. κ. Δέγενδρος εὑρίσκετο ἀ-
πέναντι φαινομένου μὴ ἔξετασθέντος μέχρι τοῦδε καλῶς καὶ
δι' αὐτῆς ἥλπιζε νὰ λύσῃ ἐν τῶν μεγαλειτέρων προθλημά-
των, ἀτίνα συγχαταλέγονται μεταξύ τῶν θαυμασιωτέρων
τῆς ἐπιστήμης κατακτήσεων.

— Ο δὲ κ. Δέγενδρος τρέφων ζωηρὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης ἔ-
ρωτα εἶχε διὰ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ τὴν τρυφερότητα, ἥν
καὶ διὰ φιλάργυρος πρὸς τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ ἔθεωρει αὐτὸ-
δῶς τὸ σπανιώτερον καὶ τὸν πολυτιμότερον τῶν θησαυρῶν.

— Εννοεῖ νῦν ἐκαστος διὰ ποιῶν φροντίδων ὥφειλε νὰ περι-
στοιχῇ τὴν γυναικα ταύτην καὶ πάσας τὰς προφυλάξεις,
ἃς ἐλάμβανε, ὅπως ἐμποδίσῃ νὰ ἔχῃ σχέσεις μετὰ ξένων
προσώπων.

πλέον σκεπτόμενος ἐν δύναται νὰ ἔξακολουθήσῃ διαβιών
ἐν τοιαύτη πάλει. Οὐδεὶς τολμῷ πλέον γὰρ ἔξελθῃ τοῦ οἴκου
του μετὰ τὴν 9, πλειστοὶ δὲ ἔξελθόντες εἰς τὰς ἔξοχὰς
αὐτῶν ἡγαγκάθθησκαν νὰ ἐπανέλθωσι, διότι πράγματι δια-
τελούμενοι ἐκτεθειμένοι εἰς τοὺς προστυχόντος δολοφόνου τὴν
ὅρεξιν. Η ἡστυνομία οὔτε περέπει νὰ ἀναφένηται διότι ὅ-
πως ἡδη αὕτη κατάτητος ἐμβάλλει τοὺς περισσοτέρους φό-
βους ἢ δὲ χωροφυλακὴ δὲν ἔχεικεν οὔτε πρὸς συνοδείαν τῶν
εἰσπρακτόρων. "Ἄς βάλουν γνῶσιν οἱ Πατρινοὶ νὰ μὴ τὰ
βάζουν ἄλλοτε μὲ τοὺς Ρούφους.

CERTUS

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Παρίσιοι—Ισχεῖα. Οἱ Παρίσιοι εἶνε ὅλοι ἡ τὸ πόδι,
πυρετωδῶς ἔξακολούντες τὴν ἀγάθοεργίαν ὑπὲρ τῶν θυμά-
των τῆς Καζαμιτσόλας. Μία ἀπὸ τὰς τελευταίας φροντί-
δας των εὗνη ἡ μεγάλη ἑορτὴ τὴν ὁποίαν διοργανίζει ὁ
Γαλλικὸς Τύπος, ὁ ἰσχυρώτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος
προστάτης πάσης συμφορᾶς, ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Τὸ στά-
διον τῆς ἑορτῆς εἶνε ὁ κῆπος τῶν Τοῦλερ. Ός πρώτη κα-
ταβολὴ ἐχορηγήθησαν πρὸς τὸν Τύπον ὑπὸ τοῦ Ρόσχιλδ
50,000 φράγκα, ἀτινα ὡς ἐκ τῶν προτέρων προϊὸν τῆς ἑ-
ορτῆς ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Νομάρχην Νεαπόλεως. Ωσαύ-
τως διοργανίζεται ἡ ἔκδοσις ἐφτυμερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον
Παρίσιοι—Ισχεῖα διὰ τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς σκοπὸν, λαχεῖα θὲ
συστηθῶσι, μουσικαὶ συναυλίαι καὶ καβαλλάδαι. Επιτρο-
παὶ ἔξελέγησαν διὰ κάθε ἐργασίαν χωριστά, ἀφορῶνται τὴν
μεγάλην ἑορτήν· τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν θὰ φέρωσιν ὡς
διακριτικὸν σημεῖον ἐπὶ τῆς μπουτονιέρας των ἀνθρώπων μαρ-
γαρίτας,—ἐκ τοῦ ὄνδρου τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας
Μάργαρίτας,—τριγυρισμένον ὑπὸ ταινιῶν, φερούσων τὰ ἐ-
θνικὰ χρώματα Ἰταλίας καὶ Γαλλίας.

Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς φροντίδας τῆς φιλανθρωπίας ὁ γνω-
στὸς συγγραφεὺς τοῦ ὑπὸ τοῦ **Μῆ Χάρεσαι** μεταφραζομέ-
νου Κυρίου Τ' πουργοῦ Ιούλιος Κλαρετί, ὁ χαριτωμένος ἐ-
πιφυλιδογράφος τοῦ γαλλικοῦ Χρόνου, ἐνθουσιασμένος, ω-
ραίας γραμμᾶς χαράσσει ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιφυλίδι τοῦ
"Η.ω.η" τὸ Παρίσιο, ἐξ ὃν ὀλίγας δὲν εἶνε κακὴ γὰρ πα-
ραθέσωμεν:

"Δὲν γνωρίζω ποῖος περιηγητής "Αγγλος παρετίρησεν
ὅτι ἐν Παρίσιοις ἀν διαβάτης τις προσκρυψάς καταπέσῃ,
εἰκοσι βραχίονες θὰ ἐκταθῶσι νὰ τὸν ἀνεγέρσι. "Ἐχομεν
βέβαια τὰ ἐλαττώματά μας, ἀλλὰ τῶν ἀρετῶν μας μία
εἶνε ἡ εὐαισθησία μας. Ό πτωχὴ καὶ γλυκεῖα εὐαίσθησία
τῶν πατέρων μας, εὐαισθησία πολὺ χλευασθείσα, θελκτικὴ
ἀπηρχαιωμένη λέξις, σπανιωτάτη ἀρετὴ, δὲν εἰσὶν ἀκόμητέ
ὄλοκλήρου νεκρά, καὶ εἰμι εύτυχης συναντῶν σε ἐνίστε καὶ
εἰς ἄλλο μέρος ἐκτὸς τοῦ λεξικοῦ.... Καὶ ἵδη διατί ἀ-
γαπῶ τοὺς Παρίσιους· δὲν εἶνε ἔγωγες τικοὶ ὄμιλοισι πολὺ¹
όλιγώτερα περὶ τῆς χολέρας ὥφ' ἡ ἀπειλοῦνται, ἡ περὶ²
τῆς καταστροφῆς, τῆς ἐπέσκηψε κατὰ τοῦ πλησίου. "Ακού-
ούσι περὶ χολέρας; μειδιῶσι! Συνειθίζουσιν ἔχυτούς εἰς τὴν
ἐπίσκεψιν τῆς Ὀγληρᾶς ζένης, τὴν ὁπείκην ἡναμφιβόλως θὰ
σταματήσωσιν εἰς τὰ σύνορα οἱ χωροφύλακες, καὶ ἐνα κα-
κοποῖον, ὅστις δὲν ἔχει ἐν τάξει τὰ χαρτεῖα του. Χολέρα!
αὕτη ἡ τότον ὀλίγῳ τερψιθυμος λέξις, τὴν ὁποίαν δὲν δύ-
ναται τις νὰ μὴ συναντήσῃ ἀνοίγων τὴν ἐφιμερίδα του, δί-
δει εἰς ὅλα τὰ εὐρωπαϊκά φύλλα ὅψιν ἴατρικῶν ἐρημερίδων.

"Αλλ' ἡ ἀναπόφευκτος αὕτη συνάντησις τῆς φασματώδους
λέξεως τούλαχιστον ἔχει τὸ καλὸν ὅτι συνειθίζει τὰ μάτια
καὶ τὸ θάρρος εἰς δοκιμασίαν, τὴν ὁποίαν ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀ-
ποφύγουμεν. Τὸ κυριωτερὸν ἐν παρομοίῳ περιστάσει εἰνε νὰ
τηρῶμεν φιλόρον τὸ πνεῦμα, ἀποδιώκοντες τοὺς μαύρους
στοχασμούς...."

Τὴν τελευταίαν συμβουλὴν τοῦ Κλαρετί συνιστῶμεν καὶ
εἰς τοὺς συμπολίτας μας ὡς τὸ ἰσχυρότερον φάρμακον, ἐν
περιπτώσει ἀπαισίας, ὃ μὴ γένοιτο, ἐπιδρομῆς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς τὴν πρωῒν ἀπήχθισαν ἀμοιβαίως καὶ λαθραίως ὁ
Γεώργιος Ἀλβέρτος εἰσπράκτω τὸν ἱπποσιδηροδρόμου
μετὰ τῆς Χριστίνας Α. Κοστύλα ἐκ τῆς ἐν Κολοκυνθοῦ οἰ-
κίας τοῦ πατρὸς τῆς κόρης καὶ ἔλαθον ἀγνωστον δρόμον· ὁ
ἄγροτικὸς ὑπαστυνόμος ἐπελήφθη πάσης ἐρεύνης.

— Χθὲς τὴν ἐσπέραν ὁ ἐκ Μακεδονίας κτίστης Κων-
σταντίνος Ἀναστασίου, ἔγγιωστοποίησεν εἰς τὸν ὑπαστυνό-
μον τοῦ ΣΤ' τμήματος ὅτι ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἐργασίας του
εὑρε τὰ παράθυρα καὶ τὴν θύραν ἀπαράβλαστον τὸ δὲ ἐν τῷ
ἔσωτερον τῆς οἰκίας κιβώτιον του παρεβίασμένον ὡς καὶ
τὸ τοῦ συντεχνίου του Χρήστου Ιωάννου ἐλιπον δὲξ αὐ-
τῶν ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἐν ὠρολόγιον ἀργυροῦν μετὰ ἀλύσ-
σου, ἐι δὲ τοῦ δευτέρου τριάκοντα δραχμάς εἰς καλκόν.
Η ἐνοχὴ στρέφεται μεταξὺ τῶν συντρόφων των καὶ συνο-
κιών των. Η ἀνάκρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπα-
στυνόμου.

— Χθὲς ἀνέφερεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς ὁ παν-
τοπάλη, Ν. Βελῆς ὅτι τὴν μεσημβρίαν τῆς χθὲς τῷ ἀφρέ-
θησκαν ἐπιτηδείως ὑπὸ τοῦ Γ. Καλυβίτου σανδαλοποιοῦ ἐκ
τοῦ σιρταρίου τῆς τραπέζης του δρ. 1300 συνιστάμενα εἰς
χαρτονομίσματα.

Η ἀστυνομίη ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς βεβαίωσιν ἀν
έλαθε χώραν ἡ πρᾶξις ἡ οὐ· δὲν ὑπαστυνόμος συνέλαθε
καὶ τὸν αὐτουργὸν ὡς καὶ τὸν συνέταιρόν του καθ' οὐ ἐπί-
στης ἡγέρθησαν ὑπόνοιαι.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΛΔΕΛΦΑΤΟΥ τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου "ἡ Ελπίς,"

δηλοποιεῖ ὅτι

"Εκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ
τῶν πεζοδρομίων τῶν τριῶν ὁδῶν τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἡ
πλακόστρωσις τῆς προσόψεως αὐτοῦ κατὰ τοὺς δρους τῆς
ὑπὸ ἀριθ. 92 διακρηγένεις, εὐρισκομένης ἐν τῷ καταστή-
ματι τοῦ Νοσοκομείου παρκαλοῦνται δύθεν οἱ ἐργολάθοι,
ὅπως μειοδοτήσωσι τὴν Κυριακὴν 7 τρ. μηνὸς ἐν τῷ συν-
θετῶν δημοτρασιῶν τόπῳ, κηρυσσομένης τῆς δημοπρα-
σίας ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας. Τὸ
δὲ ἀποτέλεσμα ἔστεται ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρ-
χῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Νοσοκομείου).

Απωλέσθη χθὲς τὴν πρωῒν ἐν τῷ Σιδηροδρομικῷ
Σταθμῷ καὶ ἐντὸς τοῦ Σιδηροδρόμου φάκελλος, φέρων ἐπι-
γραφὴν πρὸς τὴν Κ. Καλλιόπην Μελισσηροῦ εἰς Φρεαττύδη,
καὶ περιέχων τρία χαρτονομίσματα τῶν 25. Ο εὑρὼν ἀς
κρατήση τὸ ἐν, ἐπιστρέψων τὰ δύο.